

Fővárosi Ítéltábla

20.Gf.40.148/2022/3-II.

A Fővárosi Ítéltábla a Bihari Ügyvédi Iroda (cím20; ügyintéző: dr. Bihari Krisztina ügyvéd) által képviselt Felperes1 (Cím2.) I. rendű és Felperes2 (Cím2.) II. rendű felpereseknek – a Dr. Bátonyi Ügyvédi Iroda (cím21; ügyintéző: dr. Bátonyi Richárd ügyvéd) által képviselt alperes1 (Cím1.) alperes ellen deviza szerződés érvénytelenségének megállapítása és jogkövetkezményei iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2021. november 10-én kelt 22.P. 20.299/2019/47. számú ítélete ellen az I. és II. rendű felperesek 48. sorszámon benyújtott fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 (tizenöt) napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 794.983 (hétszázkilencvennégyezer-kilencszáznyolcvanhárom) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperesek keresetükben annak a megállapítását kérték, hogy az alperessel 2008. június 2-án megkötött szerződésazonosító szám1 azonosító számú lakáshitel kiváltására szolgáló alperes1 svájci frank alapú hitel- és zálogszerződés (Szerződés I.), a szerződésazonosító szám azonosító számú deviza alapú hitel- és zálogszerződés (Szerződés II.), valamint a egyéb4 azonosító számú deviza alapú hitel- és zálogszerződés (Szerződés III.)

érvénytelen az árfolyamváltozás kockázataira vonatkozó megfelelő tájékoztatás hiányában, továbbá hatálytalan a szerződések felmondása, valamint a kezelési költség felszámítása, így e rendelkezés tisztességtelenségéből fakadóan a szerződések részlegesen érvénytelenek. Az érvénytelenség jogkövetkezménye, hogy az érvénytelen szerződési feltételek kiesnek a szerződésekből, így az árfolyamkülönbözet figyelmen kívül hagyásával a Szerződés I. elszámolása esetében a tartozásuk 5.116.195 forint, a Szerződés II. esetében 2.401.531 forint, míg a Szerződés III. esetében 2.419.569 forint. Egyúttal az indokolatlan és aránytalan mértékű kezelési költség mérséklését is kérték.

[2] Keresetük alátámasztásaként arra hivatkoztak, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozat elnevezésű tájékoztató a jogügylet fokozott kockázatairól nem tartalmazott elégséges tájékoztatást, ezért nem kerültek abba a helyzetbe, hogy megalapozottan tudjanak dönteni az árfolyamkockázat felvállalásáról és az azzal járó szerződéses kötelezettségvállalásról.

[3] A felmondások nem tartalmazták a fennálló tartozás összegét és a felmondás oka nem felelt meg a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: r.Ptk.) 521. § (1) bekezdés e) pontjában rögzítetteknek, ezért a felmondások az r.Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján semmisek. Az alperesi Üzletszabályzat 6.3.2. pontja bármilyen kis összegű tartozás esetére feljogosítja az alperest a szerződés felmondására, ami tisztességtelen, a tisztességtelenség miatt pedig a felmondások joghatás kiváltására sem alkalmasak.

[4] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását indítványozta. Rögzítette, hogy a kölcsönszerződések mellékletét képező nyilatkozatok világosan és érthetően tartalmazzák az árfolyamváltozás lehetőségét, és annak a törlesztőrészletre gyakorolt hatását. A felmondások érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelem is alaptalan, ugyanis az r.Ptk. 525. § (1) bekezdés e) pontja nem határozza meg a súlyos szerződésszegés eseteit, azt a jogszabállyal összhangban a hitelműveletek végzéséről szóló Üzletszabályzat 6.3.2. pontja tartalmazza. A felperesek a felmondást megelőzően kaptak fizetési felszólítást, amelyben szerepelt a fennálló tartozás összege, és a mulasztás jogkövetkezményeire történő figyelmeztetés is. A felmondásnak egyébként sem érvényességi kelléke, hogy tartalmazza a fennálló tartozás adatait. A kezelési költség tisztességtelenség címén nem támadható, mivel az a szolgáltatás és ellenszolgáltatás arányát meghatározó kikötés.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az alperes részére 127.000 forint perköltséget.

[6] Ítéletének indokolásában tényként állapította meg, hogy a felperesek mint hitelfelvevők és zálogkötelezettek az alperessel mint hitelnyújtóval és zálogjogosulttal hitel- és zálogszerződést kötöttek alperes1 svájci frank magánhitelhez elnevezéssel, annuitásos

törlesztéssel, lakáshitel kiváltására 2008. június 2-án szerződésazonosító szám1 szerződésazonosító száma alatt (Szerződés I.) 122.000 CHF összegben, legfeljebb 16.800.000 forint erejéig folyósítva, magáncélú felhasználásra, 300 hónap futamidő mellett. A kölcsön folyósításának feltételeként az alperes kikötötte, hogy a felperesek egyoldalú kötelezettségvállalást tartalmazó közokiratot készítsenek.

[7] A szerződés 6/A/2/a) pontja szerint a hitelfelvevő súlyos szerződésszegése esetén a bank azonnali hatályú felmondási joggal élhet. Súlyos szerződésszegésnek minősül különösen a hitelszerződésből fakadó bármely fizetési kötelezettség harminc napot meghaladó késedelve, vagy a teljesítés megszüntetése.

[8] A szerződés 9.3. pontja értelmében a szerződésben nem szabályozott kérdésekben – annak fennállása alatt – a bankszámla vezetéséről, a betétgyűjtésről és a kapcsolódó szolgáltatásokról szóló üzletszabályzat, a hitelműveletek végzéséről szóló Üzletszabályzat, valamint a szerződésre vonatkozó jogszabályok és az r.Ptk.-ban foglalt rendelkezések az irányadók.

[9] A felperesek a kockázatfeltáró nyilatkozat aláírásával tudomásul vették, hogy a forinttól eltérő devizanemben történő hitelfelvétel előre pontosan nem becsülhető devizaárfolyam és kamatkockázat tudatos felvállalását jelenti a hitel devizanemétől függően a hitel teljes vagy adott esetben részleges futamidejére vonatkozóan. A hitel futamideje alatt az árfolyam elmozdulások a nemzetközi pénzpiacok és a forint piaci helyzete változásától függően bármikor, előre meg nem becsülhető gyakorisággal, irányban és mértékben következhetnek be. Az árfolyamváltozás hatására változhat, kedvezőtlen esetben akár jelentős mértékben megnövekedhet mind a tőketartozás, mind a törlesztőrészek forintban számított összege. Tudomásul vették, hogy további kockázatot jelent a változó kamatozású hitelkonstrukciók esetében, hogy a deviza árfolyamváltozástól függetlenül a hitel devizanemére irányadó nemzetközi pénzpiaci kamatok is változhatnak, és a változás akár a forint kamatok változásával ellentétes irányú is lehet. A kedvezőtlen irányú változás az árfolyam változatlansága esetén önmagában is növelheti a törlesztőrészek összegét. Ugyanakkor az árfolyam és a kamat bármilyen irányú változása akár együttesen is bekövetkezhet, ami kedvezőtlen esetben a forintban számított adósságterhek kumulatív növekedését eredményezheti.

[10] Ugyanezen a napon a felperesek az alperessel – a fenti rendelkezéseket is tartalmazó – további két hitel- és zálogszerződést kötöttek (Szerződés II., Szerződés III.) alperes1 értékmegőrző lakás- és magánhitel program keretében egyenként 49.000 CHF összegű devizahitelre, legfeljebb 6.600.000 forint kölcsön folyósítása érdekében. Mindkét szerződéshez tartozott a Szerződés I.-el megegyező tartalmú kockázatfeltáró nyilatkozat, amelyben felperesek tudomásul vették, hogy a devizaszerződést az abban foglaltak ismeretében, a piac által indukált esetleges kockázatok felelős mérlegelésével kötötték meg. A felek a szerződéseket közjegyzői okiratba foglalták (tartozáselismerő nyilatkozat).

[11] A per alatt az alperes a szerződéseket felmondta a szerződések 6/A. pontjában írtakra utalva, a felperesek 30 napot meghaladóan lejárt, esedékes fizetési kötelezettségük fennállására hivatkozással. Felszólította egyúttal a felpereseket mint adósokat valamennyi megjelölt lejárt tartozásuk 8 napon belüli megfizetésére.

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: r.Hpt.) 203. § (6)-(7) bekezdésében, a 6/2013. PJE határozat 3. pontjában, valamint a 2/2014. PJE határozat 1. pontjában és az ahhoz fűzött indokolásban írottakból kiindulva, a nyilatkozatok záradékának szövegét is értékelve megállapította, hogy a kölcsönszerződések mellékletét képező kockázatfeltáró nyilatkozatok az árfolyamváltozásnak a lehetőségét világosan, érthetően tartalmazzák. Felhívják a figyelmet arra, hogy kedvezőtlen esetben jelentős mértékben megnövekedhet a törlesztőrészek forintban számított összege. Az árfolyam felső határ nélkül változhat és korlátozás nélkül terheli a fogyasztót az árfolyamkockázat. Ugyanakkor a pénzügyi intézménynek nem kellett az árfolyamváltozás mértékéről, irányáról, illetőleg az árfolyamváltozás esetleges felső határáról tájékoztatást adni.

[13] Az elsőfokú bíróság értékelte a tanúként meghallgatott tanú3 és tanú hitelügyintézők vallomását is, amelyből nem volt megállapítható, hogy az árfolyamváltozás várható maximumára adtak volna tájékoztatást, vagy a kockázatfeltáró nyilatkozatokban foglaltaktól eltérő tájékoztatást nyújtottak.

[14] Az elsőfokú bíróság az EUB C-51/2017. számú ítéletben foglaltak alapján, a C-26/13. és a C-186/16. EUB ítéletekben megfogalmazott követelményrendszert is figyelembe véve az árfolyamkockázati tájékoztató megfelelését állapította meg.

[15] Kitért arra is, hogy az EUB nem fogalmazott meg olyan követelményt, hogy a tájékoztatásban számításokat kellett volna végeznie az alperesnek a fogyasztó fizetési kötelezettségének alakulására vonatkozóan. A tájékoztatások ugyanakkor alakilag és nyelvtanilag érthetőek voltak, tartalmuk alapján az átlagos, általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztók az ismertetett negatív hatásoknak a pénzügyi kötelezettségeikre gyakorolt súlyos hatását is fel tudták mérni. A nyilatkozatok tartalma is azt igazolja, hogy a tájékoztatást kellő időben kapták meg.

[16] Az elsőfokú bíróság a felmondás jogszerűségével kapcsolatban az r.Ptk. 525. §-ából kiindulva kifejtette, hogy az e) pont a korábban felsoroltakon kívül azonnali hatályú felmondásként szabályozza a súlyos szerződésszegést, melynek fogalmát nem határozza meg. Ugyanakkor a per tárgyát képező szerződések 6/A/2. pontja sorolja fel a súlyos szerződésszegés eseteit, az Üzletszabályzat 6.3.2. pontjában foglaltakkal azonosan. A törvény és a szerződéses szabályozás összhangban áll egymással. Ha az adós nem tesz eleget törlesztési kötelezettségének, az a szerződés felmondására okot adó súlyos szerződésszegésnek minősül, és a felmondást jogszerűvé teszi, függetlenül attól, hogy

pontosan meg volt-e jelölve a felszólításban a tartozás összege. Az alperes a felmondások okát és alapját közölte, ezért az r.Ptk. szerint a felmondás hatályos volt, az Üzletszabályzat 6.3.2.a) pontja pedig nem minősül tisztességtelennek. Kiemelte, hogy az alperes a felmondásokat megelőzően a fennálló tartozás összegét is tartalmazó fizetési felszólításokat küldött, a fizetési kötelezettség elmulasztásának következményeire történő figyelmeztetéssel.

[17] A kezelési költség körében az elsőfokú bíróság az r.Ptk. 523. § (2) bekezdésének dispozitív szabályozásából kiindulva kifejtette, hogy a kamat mellett egyéb ellenszolgáltatás meghatározása is lehetséges. Az alperes a folyósítást követően elszámolta a felperesek teljesítéseit, számlakivonatokat küldött, fenntartja a fiókhálózatot és a személyzetet, mellyel ügyviteli és adminisztrációs költségek merülnek fel, ezek ellentételezésére szolgál a világosan és érthetően meghatározott kezelési költség, mely nem minősül tisztességtelennek. Ezt támasztja alá a Kúria 4/2012. számú gazdasági elvi határozata is, és az r.Hpt. 210. § (2) bekezdése.

[18] Az Üzletszabályzat 4.2. pontja meghatározza a hiteldíj összetevőit, mely között szerepel a kezelési költség is. A hitelezés lebonyolítása, nyilvántartása, behajtása során felmerülő ügyviteli költségeket a kölcsön használatáért felszámított kamat nem ellentételezi. Ezek a költségek adósonként nem kalkulálhatók, ezért százalékos mértékben történő meghatározásuk nem tekinthető tisztességtelennek.

[19] Az elsőfokú bíróság vizsgálta a kezelési költség mértékét is, és arra a következtetésre jutott, hogy annak perbeli mértéke az alperes1 euró alapú hitelek és forint alapú hitelek során felszámított kamat- és kezelési költség mértékénél kedvezőbbek, ezért nem jelentenek aránytalan terhet a felperesek számára, így nem alakult ki tisztességtelenséget eredményező egyenlőtlenség.

[20] Az ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben elsődlegesen a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: r.Pp.) 253. § (3) bekezdése alapján annak megváltoztatását és közbenső ítélettel a perbeli kölcsönszerződések érvénytelenségének megállapítását kérték akként, hogy a felperesek által viselt árfolyamkockázat felső határa 180 HUF/CHF összegben legyen maximálva. Másodlagosan feltáratlanság okán az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozták.

[21] Az EUB C-609/2019. számú ítéletben kifejtettekre hivatkozással – miszerint az átláthatóságnak a követelménye nem korlátozható kizárólag a feltételek alaki és nyelvtani szempontból érthető jellegére – sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság a kockázatfeltáró nyilatkozat megfelelőségének a vizsgálatát csak a szöveg és a szövegkörnyezet elemzésével végezte, ezért az nem felel meg az uniós szabályoknak és a Kúria által közzétett BH-knak. A felperesek a Kúria BH2021. 141. számú határozatát idézve kifejtették, hogy a kölcsönszerződésekhez kapcsolódó kockázatfeltáró nyilatkozat nem felel meg az átláthatóság követelményének, ha nem ad elegendő tájékoztatást a forint leértékelődésének lehetőségére és

annak törlesztőrészletekre gyakorolt hatására, és azt konkrét példákkal nem szemlélteti. A bírói gyakorlat ugyanis a tájékoztatás tisztességességét csak akkor fogadja el, hogyha ahhoz konkrét számítások is kapcsolódnak.

[22] A felperesek utaltak eseti döntésekre is, amelyek a perbelihez hasonló kockázatfeltáró nyilatkozat érvénytelenségét állapították meg (Pfv.I.21.234/2020/8., Pfv.I.21.000/2020/8., Gfv.I.30.262/2020/20.).

[23] A felperesek fellebbezésükben változatlanul állították, hogy a kezelési költség kikötése nem világos és nem érthető, mert nem tűnik ki, hogy az minek az ellentételezésére szolgál.

[24] Fenntartották a felmondás hatálytalanságára vonatkozó kérelmüket is, mivel érvénytelen szerződés esetén jogdogmatikailag kizárt annak felmondása. Továbbra is sérelmezték, hogy az Üzletszabályzat 6.3.2.a) pontja bármely kis összegű tartozás elmaradása miatt lehetővé teszi a szerződés megszüntetését, ezért a kikötés tisztességtelen. Mivel a felmondások nem tartalmazzák a késedelmes lejárt tartozások összegét, nem válhattak ki joghatást a 4/2021. számú PJE határozat 4. és 5. pontjában foglaltakra figyelemmel sem.

[25] Az alperes a fellebbezési tárgyaláson előadott ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, és a felperesek perköltségben marasztalását kérte. A felperesi fellebbezéssel szemben – tekintettel arra, hogy az az elsőfokú eljáráshoz képest újdonságot nem tartalmazott – maga is az elsőfokú eljárásban kifejtett indokait tartotta fenn. Az árfolyamkockázattal összefüggésben hangsúlyozta, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozat világos és érthető volt, és egyértelmű tájékoztatást tartalmazott arra vonatkozóan, hogy a kockázat a felpereseket terheli felső határ nélkül. A felperesek hivatkozásával szemben előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást teljeskörűen feltárta, a bizonyítást lefolytatta, és a bizonyítékok megfelelő mérlegelésével hozta meg döntését.

[26] Az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéltábla teljes terjedelmében vizsgálta felül [r.Pp. 228. § (4) bekezdés].

[27] A fellebbezés alaptalan.

[28] A felperesek fellebbezésükben az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését is indítványozták, erre tekintettel az ítéltábla ezt az indítványt vizsgálta meg elsősorban, mivel az ítélet hatályon kívül helyezése annak érdemi felülbírálatát kizárja. A felperesek a hatályon kívül helyezés alapjául szolgáló eljárási szabálysértést az ügy feltáratlanságában jelölték meg, ugyanakkor ennek részletes indokait nem adták. A felperesek hivatkozásával szemben az

elsőfokú bíróság a tényállást feltárta és jórészt helyesen rögzítette, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, és a bizonyítékok helyes mérlegelésével helytálló döntést hozott. Az ítéltábla nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolta volna.

[29] Az ítéltábla a tényállást a felperesek kereseti kérelmére figyelemmel annyiban szükségesnek tartja kiegészíteni, hogy a szerződéskötés időpontjára a Szerződés I. 4.1. pontjában évi 3,00% ügyleti kamatlábat, a 4.2. pontban évi 1,5% mértékű kezelési költséget, a Szerződés II. és Szerződés III. 4.1. pontjában évi 4,00% ügyleti kamatlábat és évi 2,7% kezelési költséget határoztak meg.

[30] Az így kiegészített tényállás alapján az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályok helyes értelmezésével, jogszabálysértés nélkül, a kialakult ítélkezési gyakorlat, valamint az Európai Unió Bíróságának értelmező határozatai figyelembevételével helyes döntést hozott. Döntését a szükséges mértékben megindokolta, azzal az ítéltábla is egyetért, ezért az ítélet megváltoztatására a felperesek által kifejtettek alapján nem látott lehetőséget.

[31] Az ítéltábla az elsőfokú bíróságnak az árfolyamkockázati tájékoztató megfelelőségével kapcsolatos álláspontjával egyetértve az árfolyamkockázat fogyasztó általi vállalását érintő rendelkezések tisztességtelenségét nem látta megállapíthatónak. A felperesek mint fogyasztók által aláírt, külön okiratba foglalt kockázatfeltáró nyilatkozatok ugyanis mind alakilag, mind tartalmilag megfelelnek a jogszabályokban [r.Hpt. 203. § (6), (7) bekezdése, 93/13. EKG irányelv 3., 4., 5. cikke], és az Európai Unió Bírósága által hozott értelemező határozatokban körvonalazódó elvárásoknak, valamint a Kúria és a felsőbb bíróságok ítélkezési gyakorlatának.

[32] A Kúria Jpe.I.60.015/2021/15. számon folyamatban volt jogegységi panaszeljáráásban hozott, és így a bíróságokra elvi tartalmában irányadó határozata értelmében a 2/2014. PJE határozat 1. pontja azzal a kötelező értelmezéssel alkalmazható, hogy akkor megfelelő tartalmú az árfolyamkockázatról nyújtott tájékoztatás, ha az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó a tájékoztatás alapján a szerződéshez kapcsolódó árfolyamkockázat tényén és mibenlétén kívül azt is felismerheti és értékelni tudja, hogy a nemzeti fizetőeszköz (forint) árfolyama a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti deviza árfolyamához képest számára akár jelentős mértékben is kedvezőtlenül változhat, és ezáltal a fogyasztó fennálló tartozásának, a szerződés szerinti ütemezésben esedékessé váló fizetési kötelezettségének mértéke jelentősen megemelkedhet.

[33] Az elsőfokú bíróság vizsgálódásakor helytállóan indult ki a Kúria 2/2014. PJE határozatából és az irányadó, a fogyasztóvédelmi irányelvet értelmező EUB döntésekből. Az e körben irányadó EUB C-51/17. számú ítélet rendelkező részének 3. pontja, továbbá az indokolás 74-78. pontjaiban leírtak összegzik az árfolyamkockázati tájékoztatóval szembeni elvárást, melyből következik, hogy a pénzügyi intézménynek a fogyasztó részére nemcsak

alakilag, hanem tartalmilag is érthető tájékoztatást kell nyújtania, melyből az árfolyamkockázat pénzügyi, gazdasági következményeinek érthetőnek, világosnak kell lennie. A felperesek által aláírt kockázatfeltáró nyilatkozatok ennek megfelelnek, mert az átlagos fogyasztó számára is átlátható és érthető módon tartalmazzák nemcsak azt, hogy az árfolyam változhat, amely jelentős kockázatot jelent, hanem annak működési mechanizmusát is, azaz hogy az árfolyamkockázat miként működik, a forint leértékelődése a törlesztőrészek emelkedésével jár (C-186/16. 45. pont, C-26/13. 75. pont).

[34] A tájékoztatók emellett rögzítik azt is, hogy a kölcsön futamideje alatti árfolyam elmozdulások a nemzetközi pénzpiaci és a forint piaci változásától függően is változhatnak, bármikor, előre meg nem becsülhető gyakorisággal, irányban és mértékben, de a nemzetközi illetve forint kamatok változása is hatással lehet a törlesztőrészekre, további kockázatot jelentve. Ezzel az alperes eleget tett azon figyelemfelhívó tájékoztatási kötelezettségének, hogy a felperesek mint a kölcsönt felvevők lakóhelye szerinti tagállam fizetőeszköze súlyos leértékelődésének és a külföldi kamatlábak emelkedésének a törlesztőrészekre milyen hatása lehet (C-186/16. 49. pont).

[35] A felperesek mint átlagfogyasztók a tájékoztatóból nem csak arra következtethettek, hogy a deviza alapú kölcsönszerződés aláírásával bizonyos mértékű árfolyamkockázatot vállalnak, hanem arra is, hogy az gazdaságilag nehezen viselhetővé válhat, amennyiben az a pénznem, amelyben jövedelmüket kapják, a szerződés nyilvántartása szerinti devizához képest leértékelődik (C-186/16. 50. pont). Mindebből következően a felperesek a tájékoztató alapján értékelni tudták az árfolyamkockázatnak a pénzügyi kötelezettségeikre gyakorolt esetlegesen jelentős gazdasági következményeit is (EUB C-227/18. ítélet 1. pont, indokolás 40. pont). A felperesek így tudatában lehettek kellő körültekintés mellett annak, hogy a szerződés aláírásával milyen terheket vállalnak. Az alperesi bank az átláthatóság követelményének megfelelő kockázatfeltáró nyilatkozat mellett észszerűen számíthatott arra, hogy a fogyasztó az egyedi megtárgyalást követően elfogadja az ilyen szerződési feltételekből eredő árfolyamkockázatot (C-609/19. számú ítélet 3. pont, C-776/C-782/19. számú egyesített ügy ítélet 5. pont, C-415/11. számú ítélet 2. pont).

[36] A 93/13/EGK irányelvben előírt világos és érthető megfogalmazás követelményének megfelel az olyan deviza alapú kölcsönszerződés mint a perbeli, amely úgy terheli a fogyasztóra az árfolyamkockázatot, hogy nem figyelmezteti kifejezetten arra, hogy az árfolyamváltozásnak nincs felső határa, azaz nem tartalmazza a „korlátlan” vagy „a nincs felső határa” kifejezéseket, de a tájékoztatás tartalmából következően a felperesek nem gondolhatták alappal, hogy az árfolyamkockázatot nem, vagy nem teljes mértékben viselik, vagy az árfolyamkockázat csupán korlátozott. Ettől eltérő szóbeli tájékoztatást a felperesek nem bizonyítottak.

[37] Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte tanú3 és tanú hitelügyintézők tanúvallomását is és helyesen vonta le ebből azt a következtetést, hogy a hitelszerződések megkötésekor az ügyintézők nem adtak olyan tájékoztatást, amelyből a felperesek arra következtethettek volna, hogy az árfolyamváltozás maximált lenne, vagy az őket csak részben

terheli. A bizonyítékok a kockázatfeltáró nyilatkozatokban foglaltaktól eltérő tájékoztatás adását nem támasztották alá.

[38] A felperesek alaptalanul hivatkoztak arra, hogy a tájékoztatásnak konkrét adatokat, számítást, illetve az árfolyam várható alakulásának bemutatását is tartalmaznia kellene, illet sem az EUB, sem a Kúria jogegységi határozatai nem fogalmaztak meg (Kúria Gfv.VII.30.256/2020/9. számú ítélet 31. pont). Ennek hiányában is magából a felperesek által aláírt tájékoztatásból az árfolyamkockázat mibenléte és annak gazdasági következményei világosan és egyértelműen felismerhetők voltak.

[39] A felperesek fellebbezésében hivatkozott Kúriai határozatok a jelen perben nem minősülnek precedensképes határozatoknak, figyelemmel arra, hogy azokban a Kúria más bankok jelen ügyben adott tájékoztatásától eltérő tartalmú tájékoztatását vizsgálta és minősítette.

[40] A felperesek kezelési költséggel kapcsolatos hivatkozását sem osztotta az ítéltábla. A kezelési költségnek a Szerződés I.-ben évi 1,5%-ban, míg a Szerződés II. és Szerződés III.-ban évi 2,7%-ban való meghatározása mértékét tekintve nem túl magas, és nem jelent aránytalan terhet az ügyleti kamat mértékét is figyelembe véve a fogyasztók számára. Az EUB C-621/17. számú ítélete és a Kúria BH2020. 180. számon közzétett eseti döntése értelmében nem szükséges, hogy a kezelési költség ellenében nyújtott valamennyi szolgáltatást a szerződés részletesen tartalmazza. Elegendő, hogyha a szerződés egészéből kiderül a kezelési költség ellenében nyújtott szolgáltatás és az, hogy nincsen átfedés más szolgáltatás nyújtásával kapcsolatos költség felszámításával.

[41] A szerződés, valamint az Üzletszabályzat rendelkezéseiből következik, hogy a bankok, így az alperes is folyamatos adminisztratív tevékenységet folytat a felperesek kölcsöneinek nyújtásával, valamint annak futamidő során történő kezelésével, nyilvántartásával összefüggésben, aminek ellentételezésére szolgál a kezelési költség. Ezen túl jogszabályi kötelezettsége is az alperesnek az évenkénti tájékoztatás küldése az adósok részére. Mindebből következően helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy tényleges szolgáltatás nyújtása ellenében számította fel az alperes a mértékében nem túlzó kezelési költséget.

[42] A szerződéses konstrukcióból fakadóan a kezelési költségnek a szerződés devizanemében történő, százalékos mértékű meghatározása sem tekinthető tisztességtelennek. Az alperes több ezer hasonló kölcsönjogviszony tekintetében alakította ki és működteti rendszerét, mely számára – az adósok felé áthárított – költséget eredményez. Az általános működési költségek egy-egy szerződés tekintetében pontos összegekre nem bonthatók le, ezért a százalékos mértékben, a szerződés devizaneméhez kötődő meghatározása nem minősül tisztességtelennek.

[43] A felmondás érvénytelensége, és jogszerűsége körében is egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletében írtakkal. A peradatokból megállapítható, és a II. rendű felperes személyesen is úgy nyilatkozott meghallgatása során, hogy a perbeli kölcsönszerződések teljesítését egy idő után beszüntették. Mind az r.Ptk. 525. § (1) és (2) bekezdése, mind a szerződés hivatkozott rendelkezése folytán a teljesítés beszüntetése súlyos szerződésszegésnek minősül. A 4/2021. PJE határozat IV.4. pontja is rögzíti, hogy a kölcsöntartozás teljesítése az adós alapvető kötelessége, a fizetési késedelem ezért minősülhet olyan súlyos szerződésszegésnek, ami adott esetben alapot adhat a kölcsönszerződés felmondására. A csupán kisebb összegű hátralék rövidebb idejű fizetési késedelme miatt – az arányosság hiányában – nem lehet helye felmondásnak.

[44] A perbeli esetben nem állapítható meg a becsatolt fizetési felszólításokban rögzítettek alapján, hogy csupán csekély összegű tartozása állt volna fenn a felpereseknek a felmondások időpontjában, ezért helyesen értékelte az elsőfokú bíróság jelen perben a felperesek fizetési késedelmét felmondásra alapot adó súlyos szerződésszegésnek.

[45] Alaptalanul hivatkoztak a felperesek arra is, hogy konkrét összeg hiányában nem hatályos a felmondás, mivel a BH2017. 154. számon közzétett eseti döntés értelmében sem szükséges a felmondás érvényességéhez, hogy a felmondás a tényleges tartozás összegét pontosan megjelölje. Megjegyzi az ítéltábla, hogy a felmondást megelőzően a perben becsatolt felszólító levelekkel igazolt módon az alperes a tényleges tartozás összegét konkrétan megjelölő felszólító leveleket küldött a felperesek részére. A felmondás megalapozottságához ugyanis nem a hátralékos összeg pontos, számszerű feltüntetése szükséges, hanem a felmondásra okot adó körülmény tényleges bekövetkezése, azaz a súlyos szerződésszegésnek minősülő törlesztés elmaradása, amely a jelen esetben megvalósult. Erre tekintettel nem is lehet szó arról, hogy a felperesek által hivatkozott csekély mértékű, azaz bármilyen összegű tartozás esetére gyakorolta volna az alperes a felmondási jogát.

[46] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – annak helyes indokai folytán – az r.Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[47] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a pervesztes felpereseknek kell az r.Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét megfizetni, melynek összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései alapján, a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állapította meg. Az eredménytelenül fellebbező felperesek illetékmentessége folytán feljegyzett 794.983 forint fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

dr. Buglyó Gabriella s.k.

a tanács elnöke

dr. Szunyogh Zsófia s.k.

előadó bíró

dr. Csonka Balázs s.k.

bíró